

[Indenrigsministeren.]

Hr. Erlendsson taler om adgangsbe- grænsning, og jeg ved, at undervisningsministeren netop har taget initiativ til at få en regule- ring af adgangen til lægestudiet. Jeg kunne næsten have lyst til at synge sangen om den, der blev student i rette tid og blev læge. Han kan selvfølgelig godte sig i denne situa- tion, men vi har et fælles ansvar for, at den, som kommer på universitetet og får en læ- geuddannelse, også får mulighed for at få et arbejde. Jeg forstod på hr. Erlendsson, at hr. Erlendsson mente, der var mange gode erfaringer med hensyn til medhjælpere i praksis, og det er altså en af de ting, jeg ser hen til.

Må jeg sige til hr. Gunner Baunsgaard, der talte om lægestandarden, der ikke måtte forringes, at der er aldeles ikke tale om en forringelse af lægeuddannelsen. Som situati- onen er i dag, kan man efter uddannelsen på universitetet og efter 24 måneders uddan- nelse på et sygehus i de forskellige specialer eller områder, eller hvad man nu har, ned- sætte sig som praktiserende læge, og det er sket. Men efter den nye ordning her, hvis den vedtages af folketinget, skal man have 18 måneders udannelse plus 18 måneders efter- uddannelse. Det vil sige, at man skal have 3 år minimalt, før man har en chance for at nedsætte sig som praktiserende læge. Det vil altså sige, at der i hvert fald minimalt er tale om 6 måneder mere. At realiteten så er en helt anden mange gange, at man ikke ned- sætter sig efter 24 måneder, men har flere år på et sygehus, er en helt anden ting, men retten har man efter de 24 måneder. Det har man ikke, hvis lovforslaget vedtages. Så er der tale om 30 måneder eller 36 måneder i stedet for. Altså faktisk 1 år længere.

Når der tales om EF-begrænsninger, så er jeg parat til at svare på de mere tekniske ting i et udvalg, men jeg vil gerne gøre én generel bemærkning. Vi er blevet medlem af fællesmarkedet, enten man synes om det el- ler ej, og de ting, som vi har skrevet under på, skal vi altså også leve op til. Det bety- der på den anden side ikke, at det er ting, der tvinger os, som hr. Kaj Hansen sagde, til at ændre vores uddannelsessystem. Det skal jeg komme tilbage til.

Fru Karen Thurøe Hansen var inde på, at det var en nødløsning. Der er altså ikke tale om en nødløsning, der er tale om et forsøg

på gennem uddannelsens praktiske tilrette- læggelse at skaffe flere læger mulighed for at sluses gennem systemet.

Fru Karen Thurøe Hansen taler samti- dig om, at man ønsker, det skal være et libe- ralt erhverv. Dette lovforslag har intet med det liberale erhverv at gøre. Hvis jeg skulle sige det på en anden måde, så er der snarest tale om, at man tilskynder til, at der bliver flere liberale i erhvervet, end tilfældet har været tidligere.

Fru Karen Thurøe Hansen siger samtidig: vi vil ikke være med til, at man kan styre og nægte 2-4 læger mulighed for praksis. Det har heller ikke noget med dette lovforslag at gøre. Det, der er hensigten med styring af praksis, er ikke nægtelse af praksis, men spørgsmålet om antal patienter pr. læge, og det er straks noget helt andet.

Fru Kristine Heltberg var inde på proble- merne med sproget og var også inde på EF- naturlæger. Jeg kan forsikre for, at vi kan blive nogle gode kampfæller, hvis det drejer sig om at hindre, at nogen naturlæge på nogen som helst måde skal vinde indpas på falske forudsætninger i Danmark. Men hvis den person, man kalder en naturlæge i Tysk- land, har en almindelig lægeuddannelse, har han jo lov til at kalde sig læge, og så kan han bagefter kalde sig naturlæge, men han kan kun praktisere på det, som han er uddannet på. Det med direktiverne, som man helst ville være foruden, har jeg vist sagt lidt om.

Til fru Ritta Ahm vil jeg sige, at spørgsmålet om bedriftslæger må vi se nær- mere på i udvalget. Fru Ritta Ahm sagde, at det var et meget hæderligt lovforslag. Jeg takker for complimenten. Det er åbenbart et stort ord. Samtidig siger hun, at hvis der er den mindste mistanke om, at der er tale om socialisering, så vil man ikke være med. Jeg kan afkræfte, at der er tale om socialise- ring. Det ville være et ringe socialiserings- forslag, der så var lagt frem.

Hr. Kaj Hansen siger, at det er en direkte følge af EF, at uddannelsen ændres. Nej, det er spørgsmålet om rotation, der er det før- ste. Det næste er hensynet til direktiverne. Det er ikke uddannelsen på universitetet osv., men det er spørgsmålet om at få lægerne igennem systemet, altså det, der kommer ef- ter universitetsuddannelsen.

Hr. Kaj Hansen sagde samtidig, at selv